

rer sker som hovedregel gennem de forskellige former for prisordninger, medens der ikke findes eller må findes mængdemæssige begrænsninger for produktion eller handel, ej heller for handelen med tredieland. Som en undtagelse fra denne hovedregel skal der dog for årene indtil 1975 fastsættes produktionskvoter for sukker, d. v. s., at prisordningerne for sukker kun i fuldt omfang gælder for en vis produktionsmængde. Af hensyn til en befrygtet overproduktion indeholder markedsordningerne for frugt og grønsager samt for vin og tobak også bestemmelser, der skal bremse produktionsudvidelser. For visse varer, herunder for frosset oksekød, som der er et stort importbehov for i fællesskaberne, samt for varer, for hvilke medlemslande i EF tidligere i GATT har forpligtet sig til at importere bestemte mængder, eksisterer kvoteringsordninger, der muliggør import fra tredieland af bestemte mængder under særlige importafgiftsvilkår. Der findes endvidere i markedsordningerne nødklausuler, der gør det muligt at begrænse eller helt standse importen fra eller eksporten til tredieland af landbrugsvarer hvis den forårsager eller truer med at forårsage alvorlige markedsforstyrrelser, der kan bringe den fælles landbrugspolitiske målsætning i fare. Bl. a. for at muliggøre sådanne reguleringer af handelen med tredieland kræves der som betingelse for import eller eksport af en række landbrugsvarer licenser. Licenserne udstedes normalt på anfordring, men i givet fald kan der ske en begrænsning, eller licensudstedelsen kan standses. De administrative bestemmelser om licensordningen er samlet i kommissionsforordningerne (1373/70) af 10/7 1970 og (2637/70) af 23/12 1970. For nogle varer er der som led i markedsordningerne gennemført fælles forskrifter om klassificering efter størrelse, indhold og andre kriterier ved markedsføring i Fællesskaberne. Dette gælder for levende planter og blomster under den særlige markedsordning for disse varer, der iøvrigt lader handelen foregå frit, bortset fra en i markedsordningerne helt speciel bestemmelse om minimumseksportpriser for blomsterløg og -knolde. Der gælder endvidere fælles klassificeringsregler for frugt og grønsager samt for æg, konsummælk og vin, og der foreligger forslag om indførelse af regler om fjerkrækød.

De almindelige regler, der skal gælde om de enkelte elementer i grundforordningerne om landbrugsvarerne, og bestemmelser af politisk

interesse vedtages af EF-rådet, der normalt afholder møde på landbrugsministerniveau én eller to gange om måneden. Rådets beslutninger forberedes i en af Rådet nedsat specialkomité for landbruget, der består af embedsmænd fra landbrugsministerierne i medlemslandene. Et af de politisk vigtigste spørgsmål, landbrugsministerrådet skal tage stilling til, er prisniveauet for landbrugsvarerne. Efter markedsordningerne skal alle de vigtigste priser – tilstræbte producentpriser og interventionspriser – og højden af producenttilskud fastsættes for et produktionsår ad gangen før 1. august i det forudgående kalenderår. Denne frist er dog hidtil aldrig blevet overholdt. Som grundlag for Rådets beslutning herom fremsætter EF-kommissionen konkrete prisforslag og forelægger samtidig en årsberetning om landbrugets stilling og markedssituationen for landbrugsvarer. Priser og støttebeløb fastsættes i EFs regningsenheder.

Mere detaljerede gennemførelsesbestemmelser og konkrete bestemmelser i forbindelse med den løbende administration, såsom størrelsen af de til enhver tid gældende importafgifter og eksportrestitutions m. m., fastsættes af EF-kommissionen.

Både Rådets og Kommissionens bestemmelser vedtages normalt som forordninger, der har umiddelbar retskraft i medlemslandene, men det påhviler de nationale myndigheder i medlemslandene at administrere bestemmelserne på deres territorium. Der er under forberedelsen af nye landbrugsbestemmelser og i den løbende administration af markedsordningerne et nært samarbejde mellem medlemslandene og EF-kommissionen. Markedsordningerne indeholder en lang række bestemmelser om meddelelser, der skal udveksles mellem medlemslandene og Kommissionen. Der findes tillige særlige direktiver om gennemførelse af svinetællinger og frugttrætællinger efter samme principper i medlemslandene for at skabe et ensartet statistisk beslutningsgrundlag, og der foreligger forslag om tilsvarende bestemmelser om mejeristatistik. For at skabe det bedst mulige statistiske grundlag for Kommissionens prisforslag til Rådet og for den årlige beretning er der endvidere i Fællesskaberne ved rådsforordning (79) af 15/6 1965 etableret et »informationsnet for landøkonomisk bogføring«, hvorigenem der indsamles et ensartet regnskabsmateriale i alle medlemslande. Under hver markedsordning er der tillige nedsat en særlig forvalt-